

[Wilhelm.]

kelig anden måde, forstår jeg, at søge målsætningen på de 40.000 boliger realiseret. Hvordan skal det nu forstås? Skal det forstås som en forudsætning for bindende at forpligte sig til det sekskantede boligforlig? Efter at regeringen nu har oplevet, at med det sekskantede boligforlig kan denne 40.000 boligernes målsætning ikke realiseres — der er ingen sikkerhed for det, det er snarere en maksimumsgrænse, end det er nogen sikkerhed for en byggekvote — er det så sådan, at regeringen nu er indstillet på ved supplerende love eller på anden vis supplerende aftaler at skabe sig sikkerhed for de 40.000 boliger i årlig produktion, før den bindende undertegner det sekskantede forlig? Er det sådan, det skal forstås? Eller er det fuldstændig uden nogen som helst reel betydning at komme med den slags erklæringer? For så vidt jeg kan forstå på den optræden, man foreløbig har udvist i boligudvalget, er det uden nogen som helst reel betydning at komme og sige, at man ad anden vej end ved dette forslag vil sikre sig, at målsætningen på de 40.000 boliger realiseres. Man har i boligudvalget klart og tydeligt sagt: de 4 lovforslag kommer først, alt det andet skydes til side. Det vil, så vidt jeg kan se, betyde, at socialdemokratiet siger ja eller nej til at binde sig til det forlig uden at vide spor om, hvorvidt der er garanti for de 40.000 boliger.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Må jeg sige til ordførerne her i anden omgang, at jeg har ikke i dag eller på noget andet tidspunkt haft nogen som helst fornemmelse, der kunne bekræfte det, hr. Kaj Hansen og nu hr. Wilhelm var inde på, nemlig at forligspartierne ikke vil opfylde den målsætning, der ligger om de 40.000 boliger. Det er dog en afgørende ting, og derfor ønsker jeg ikke at videreføre denne, jeg synes meget teoretiske debat, som hr. Wilhelm her rejser.

Som jeg har givet udtryk for på regeringens vegne — som også statsministeren gjorde det i åbningstalen — er vi parat til at se på andre forslag, som forligspartierne i enighed kan komme frem til, der kan hjælpe for det første på den generelle arbejdsløshedssituation og for det andet på, hvordan

vi kan understøtte boligproduktionen, så vi hurtigst muligt kan komme op på den boligproduktion, der er målsætningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om statslån til forbedring af beboelses-ejendomme [af Gudme m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. V. Fremsat 24/1 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Det foreliggende forslag opfordrer regeringen til at skabe mulighed for at yde lavt forrentede statslån til at modernisere, isolere og rette den gamle boligmasse op og omfatter såvel lejere som ejere.

Motiveringen for forslaget er hensynet til beskæftigelsen inden for byggefagene og det forhold, at man næppe i 1975 vil få igangsat de 40.000 boliger, som var forudsat i boligforliget. Dette forslag falder umiddelbart i tråd med den beskæftigelsesfremmende politik, som regeringen ønsker ført. Et forslag om at stille statslige midler til rådighed til forbedringer af eksisterende boliger indgik jo allerede i den helhedsplan, som socialdemokratiet fremlagde her i tinget i januar måned. Statsministeren udtalte i sin redegørelse i folketinget den 20. februar udtrykkeligt, at regeringen er positiv over for tanken om, at der stilles midler til rådighed til lån til modernisering og vedligeholdelse af eksisterende boliger, herunder bevaringsværdige boliger i saneringsområder. Navnlig ville billige lån til isolering både skabe arbejde og medføre betydelige besparelser for de enkelte familier og for samfundet.